

houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

- 1) zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen wat betreft de tenlasteleggingen A en B1,
- 2) in strijd met de vergunning dd. van het college van burgemeester en schepenen van van 15 mei 1997, wat betreft tenlastelegging B2,

als strafrechtelijk verantwoordelijke van de vroegere eigenaar die tot de werken opdracht heeft gegeven;
en als strafrechtelijk verantwoordelijke van de latere eigenaar nd die de werken in stand heeft gehouden;

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd als eigendom van en

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) en in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

A. tussen 1 januari 1990 en 1 januari 1992,

te hebben uitgevoerd,

B.

I. van 1 januari 1992 tot 15 mei 1997,

II. van 15 mei 1997 tot 18 maart 1998,

te hebben in stand gehouden;

namelijk de aanleg van een dakterras waarvan de borstwering op de perceelsgrens komt;

met de verzwarende omstandigheid dat de verdachte instrumenterend een persoon is die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit, onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te dd. 12 augustus 2005

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten, ontwikkeld door
meester advocaat loco meester advocaat bij de
balie te

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door
meester advocaat bij de balie te kantoorhoudende

I Op strafrechtelijk gebied

- De rechtbank stelt vast dat de feiten onder tenlastelegging A dateren van ten laatste 1 januari 1992. Er is geen geldige stuiting. Deze feiten zijn verjaard. De strafvordering is vervallen voor het aanhangigmaken bij het vonnisgerecht.

- Met betrekking tot tenlastelegging B, verwijst de rechtbank naar de bepalingen van het decreet van 4 juni 2003, waarbij in artikel 146, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, de strafsanctie niet meer geldt. Enkel in kwetsbaar gebied blijft de strafbaarstelling mogelijk voor instandhouding van de stedenbouwkundige inbreuken. (Arbitragehof nr. 19 januari 2005, *NJW 2005*, 224).
De strafvordering is om die reden vervallen met betrekking tot de feiten onder tenlastelegging B

II. Op burgerrechtelijk gebied

De rechtbank is niet bevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke vordering, vermits de strafvordering vervallen is vóór het aanhangig maken van deze zaak voor het vonnisgerecht (Cass. 1 maart 2000, *A.C. 2000*, 148).

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003; de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,

en bij toepassing van de artikelen 21,22,23 van de Wet van 17/4/1878 gewijzigd door artikel 25 van de Wet van 24/12/1993 gewijzigd door artikel 2 van de Wet van 11/12/1998, 16/07/2002 en artikel 33 van de programmawet dd. 05/08/2003.

artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,

Rechtdoende op tegenspraak

- Verklaart de strafvordering vervallen door verjaring voor tenlastelegging A.
- Verklaart de strafvordering vervallen door niet meer strafbaarstelling voor tenlastelegging B.

Legt de kosten van het geding, belopende op 166,62 euro, ten laste van de Staat.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij :

De rechtbank verklaart zich onbevoegd om te oordelen over de eis van de burgerlijke partij vermits de strafvordering vervallen is en verwijst haar tot de kosten door haarzelf gemaakt.

oOoOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op **drieëntwintig januari tweeduizend en zes.**

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
adjunct - griffier.